

स्वरयुतं विद्यापितात्मकं त तम् । तिसृषुप्रतीकायं
कण्डूमन्तं कफाप्रकम् । सर्वविज्ञसमायुक्तं सन्नि-
पातात्मकं वदेत् ।

योषा स्त्री युव-अष्ट टाप् । जिह्वा-भाषा-अक्षरः ।

योषित् स्त्री युव-इति । भाषा-अक्षरः । ह्रस्वत्वाद्वा टाप् ।

योषितात्मकं वदन् । [प्रिवनात्वे लि० ।

योषित्प्रिया स्त्री इत० । १हरिद्रावा भावः । २नारी-

योक्तृक लि० बुद्धित आगतः ठक् । १युक्तिविधे २योष्ये

च । युक्ती अधिगता ठक् । २नर्मवचिने पु० वदन् ।

यौगिक लि० योगात् प्रकृतिप्रत्ययार्थव्यवस्थात् आगतः ठक् ।

प्रकृतिप्रत्ययव्यवस्थावशाच्चे वदन् वशा पाचकादिवदः

पाचकवशाच्चकः । योगात् प्रभवति ठक् । २यौनयोष्ये

योष्ट संज्ञे भा० पर० वच० वीट् । योष्टति अयोष्टीत् ।

यष्टित् चङि न सुभा ।

योड् योडवत् सर्वम् । योडति अयोडीत् यदित् ।

यौतक न० युते विवाहकावेऽधिगतम् वृष् । विवाहकावे लब्धे

धने हला० । इति दायभागावधारिणः । वीरमि० त

“यु मित्रये इति धात्वुसारान् विवाहकावे एकासुनोप-

विष्टयोर्वधूवरयोर्वद्व बन्धुभिर्दीयते तत्पुत्रयोरिदं यौतक-

मिति व्युत्पत्त्या यौतकमित्युच्यते” इत्युक्तम् अत एव

निघण्टो युतयोर्यौतकमित्युक्तम् । अन्ये तु विवाहे

स्त्रीपुंसावेकगणरतया मिश्रितौ भवत इति “अस्मिभि-

रस्मोनि मांसेर्मांसानि” इत्यादिश्रुत्या तयोक्तेः विवाहेन

युतयोरिदम् इत्याहुः । वस्तुतः विवाहकावोत्तर-

मेकासुनोपविष्टयोरेव दत्तं धनं यौतकं लोकाप्रसिद्धं

वीरमि० उक्तं साधीयः । “मातृय यौतकं यत् स्यात्

कुमारी भाग एव सः” मनुः ।

यौतव न० यु-तु योतुः तस्य भावः अण् । परिभाषे अक्षरः ।

यौतुक न० योतुयौगकावस्य लब्धं कण् । विवाहकावे

लब्धे धने यौतकशब्दे दृश्यम् ।

यौधाजय न० ऊह्याने १प्र० दर्शिते षामभेदे “रौरवयौधा-

जये बाहुते भवतः” श्रुतिः ।

यौधेय पु० योष एव आयुवज्जीविसंज्ञत्वात् साधे० ठक्

१योद्धरि । २चतुरस्यदेशभेदे पु० ह० स० १४ अ० ।

युधायाः अपत्यम् “द्वय” पा० ठक् । २युधाया अपत्ये ।

ततःसाधे० अज् गाङ्गार० स्त्रियां ङीत् । यौधेयी ।

यौन लि० योनितः योनिस्त्वन्वात् आगतम् अण् । १योनितः

प्राप्ते । योनेरयमण । २वैवाहिकसम्बन्धे पु० ।

प्रा० वि० बोधायनः “संवत्सरेण पतति पतितेन
सहाचरत् । यालनाध्यापनाद् योनात् सद्यो हि
शयनाशनात्” । सुमन्तुः “यश्चेतयौनसौ सखौ वादोनां
हस्त्वानामन्वतमेन सह सम्पत्कनित्यात् तस्याधे तदेव
प्रायश्चित्तं विदध्यादिति” ।

यौवत न० युवतोनां समूहः अण् । युवतिसंज्ञाये अक्षरः ।

यौवन न० वृन्तो भावः अण् । १तारुण्ये “आ योडशाद्

भवेद् बाह्यस्वरूपस्तत उच्यते । दृष्टः स्यात् सप्तते-

रुर्ध्वम् इत्युक्ते २अवस्थाभेदे । [फोडा] प्रथमभेदे शब्दभा०

यौवनकण्टक पुंन० यौवनस्य कण्टक इव चिह्नम् । (वयम्

यौवनदशा स्त्री कर्म० । तारुण्ये अवस्थाभेदे ।

यौवनलक्षण न० इत० । १कान्ते २लावण्ये च मेदि० ।

यौष्माक लि० युष्माकस्मिद् युष्मद्+अण् युष्माकादेशः । यु-

ष्मत्सम्बन्धिनः । अज् । यौष्मकीनोऽप्यल लि० ।

इति श्रीतारानाथतर्कवाचस्पतिभट्टाचार्य

सङ्कलिते वाचस्पत्ये यकारादि-

शब्दार्थसङ्कलनम् ।

२

रकारः व्यञ्जनवर्णभेदः सप्तवर्णोऽप्यर्थयोर्मध्यस्वत्वात् अन्त-

स्ववर्णः । अखोच्चारणस्यानं मूर्ध्ना । जिह्वायेण मूर्ध्-

स्यानखे मत्प्रयोगोच्चारणादस्य आस्यन्तरप्रयत्न ईषत्-

सृष्टम् । बाह्यप्रयत्नाय संवारनादपोषा कल्पप्राणश्च ।

वर्णभिधाने अस्य पाचकशब्दा उक्ता यथा

“रो रक्तः क्रोधिनी रेफः पाचकस्तैलसो मतः । प्रकाशी

दर्शनो दीपो रततृण्या परं बल्लो । भुजङ्गे यो मतिः

सूयो धातु रक्तप्रकाशकः । व्यापको रेवती दानं दणांसो

वह्निमण्डलम् । उग्रवेगा स्फुटदण्डो वेदकणोऽपिहाम्बरा ।

प्रकृतिः सुगन्धो ब्रह्मयन्त्र गायको वनः । त्रीकण्ठ

जम्बा हृदयं स्रवणी तिपुरस्तन्दरी । सविन्दु योनिजो

ज्वाला त्रीशैलो विश्वतोद्युती” । अस्य व्येयहृणं यथा

“रेफश्च चक्रवापाङ्गि ! कण्ठसीदयसंयुतम् । ठक्

विद्युत्ताकारं मन्ददेवात्मकं वदा । पञ्चपाचनार्थं बलं